

DE WIEGMAN'S, DOOR J. SLAGTER.

II.

MATTHIEU WIEGMAN.

(Slot).

P de Academie leerden wij het meeste van elkaar," zegt Matthieu Wiegman. Wat buiten de materieele vakkennis omgaat, dat kan immers niet worden geleerd; ten hoogste kan eenige leiding worden gegeven. Ieder kunstenaar moet zichzelf weten te vinden en het moeilijke probleem der innerlijke bevrijding kan hij alleen oplossen. Buiten de les-uren werkte Matthieu hard voor zichzelf en maakte hij o.a. decoratieve ontwerpen, ook voor affiche's. Maar bovendien ging hij in het Rijksmuseum werken van oude meesters copieeren, iets dat hij buitengewoon nuttig vindt voor het verkrijgen van een degelijke vakkennis. Ik vermeld dit om aan te toonen, hoe ernstig hij zich heeft voorbereid. Een van zijn liefste copieeringen was die van Rembrandt's Joodsche Bruidje. Prof. A. Derkinderen had voor Wiegman's copieën groote waardeering en aan hem was het dan ook te danken, dat Matthieu Wiegman een opdracht kreeg van de Engelsche regeering om een copie te schilderen naar het portret in het Rijksmuseum van den Hollandschen Gouverneur van Ceylon, van Goens. Vier jaren bleef Wiegman op de Academie en in 1909 trok hij naar Bergen, waar toen nog geen schilders van de jonge garde gevestigd waren.

In die eerste tijden in Bergen bleef hij, om in zijn onderhoud te voorzien, naast ander werk decoratie beoefenen, in het bijzonder van muurvlakken, doch al grooter van opzet. Totdat hij zich geheel aan de kunst kon wijden: en hier moeten wij even stilstaan bij de twee groote figuren, welke heel de moderne kunst beheerschen, Cézanne en Vincent van Gogh. Al op de Academie had Wiegman het werk van Van Gogh leeren kennen en liefhebben en dit had het natuurlijk gevolg, dat hij in conflict moest komen met de academische sfeer. Na de academische jaren maakte hij kennis met den arbeid van Cézanne, die op hem een grooten indruk maakte. Cézanne en Van Gogh waren hem een openbaring als uit een andere wereld en in eens zag hij zijn weg voor zich uit liggen. Steenhoff, die toen nog aan de Academie verbonden was, zelf een groot bewonderaar van beider werk, vroeg eens aan Wiegman: „Waarom vindt je Cézanne mooi?" En de jonge schilder gaf dit korte en juiste antwoord: „Omdat zijn werk zoo ongelooflijk eenvoudig is!"